

Stykke, at kun Kasser, der omfatter mere end 5 Personer, skal underkastes Forsikringsraadets Tilsyn. Man er paa det Rene med, at der forekommer mange Tilfælde, hvor mindre Firmaer har tilsagt kun ganske faa Funktionærer Pension, men dels vil den i Lovforslagets § 15 indeholdte Regel om Konkursprivilegium i sig selv være en Betyggelse i disse Tilfælde og dels vil denne Regel formentlig føre til, at de paagældende Firmaer i højere Grad end hidtil afgiver deres Risiko til et anerkendt Forsikringsselskab. — Man er forøvrigt klar over, at Virksomheder, der har over 5 Funktionærer, som de har givet Pensionstilsagn, vil vige tilbage fra at oprette selvstændige Pensionskasser, naar de ikke har et Antal Funktionærer, der ligger betydeligt over 5, idet de ganske smaa Kasser ikke vil afgive et rimeligt forsikringsmæssigt Grundlag. — Idet Loven fordrer, at der enten skal oprettes en Pensionskasse eller tegnes Forsikring i et anerkendt Livsforsikringsselskab, vil mange Virksomheder derfor sikkert foretrække den sidstnævnte Udvej.

Medens § 3, 1ste Stykke, som anført, bestemmer, at Pensionskasser med mere end 5 Medlemmer skal underkastes Tilsyn, bestemmer Paragraffens 2det Stykke, at en privat Virksomhed *skal oprette* en Pensionskasse, hvis den *efter denne Lovs Ikrafttræden* har paataget sig Pensionsforpligtelser overfor mere end 5 Personer, medmindre Risikoen for alle disse er afgivet til et Forsikringsselskab. Og det bestemmes videre, at til saadanne pligt-mæssigt oprettede Pensionskasser er Virksomheden pligtig at yde saa store — i Vedtægten nærmere præciserede — Bidrag, at de efter Forsikringsraadets Skøn er tilstrækkelige til i Forbindelse med de Bidrag, som det mulig ifølge Vedtægten maatte paahvile Medlemmerne at yde, at dække Kassens Forpligtelser. — Man maa anse det for nødvendigt saaledes at foreskrive en tilstrækkelig Henlæggelse, men mener dog kun at kunne gøre det med Hensyn til Pensionsforpligtelser, som et Firma har paataget sig efter denne Lovs Ikrafttræden; som det fremgaar af § 15 foreslaar man endvidere, at der gives en Ikrafttrædelsesfrist af mindst et Aar, for at de private Virksomheder kan have behørig Tid til at træffe Bestemmelse med Hensyn til den efter hver enkelt Virksomheds særlige Forhold mest ønskelige Pensionsordning.

Til § 4.

I denne Paragraf gives nærmere Bestemmelser om Pensionskassernes Anmeldelse til Forsikringsraadet og de Oplysninger, hvormed Anmeldelserne skal være ledsagede, derunder navnlig om Vedtægterne.

Som det vil ses af de her og flere andre Steder i Lovudkastet indeholdte Bestemmelser om Vedtægterne, er Pensionskasserne i vidt Omfang frit stillede med Hensyn til, hvorledes de vil ordne Pensioneringen, idet Loven blot forlanger, at Vedtægterne skal klarlægge forskellige af de afgørende Forhold. — Saaledes skal Vedtægterne naturligvis indeholde fornødne Bestemmelser om, hvem der har Ledelsen, men Loven foreskriver *ikke hvorledes* Ledelsen skal være. Man vilde i og for sig finde det rimeligt, om der i alle Tilfælde var indrømmet Medlemmerne den overvejende eller i hvert Fald en væsentlig Del i Ledelsen, men har dog ikke foreslaaet et *Paabud* herom af Hensyn til en Række bestaaende, af private Virksomheder ensidigt oprettede Pensionsfond. — Endvidere skal Medlemmernes og Virksomhedernes Rettigheder og Pligter naturligvis nøje angives i Vedtægterne, herunder navnlig den eventuelle Adgang til at forhøje eller nedsætte Pension eller Bidrag, men ogsaa her gælder det, at Loven *ikke* foreskriver, *hvorledes* Rettigheder og Pligter skal være, bortset fra de i §§ 8 og 9 givne Bestemmelser, jfr. ogsaa § 3, 2det Stykke. Vedtægterne skal derhos indeholde fornødne Bestemmelser om Regnskab og Revision, om Midlernes Anbringelse og om Formuens Anvendelse ved Kassens Op-løsning; paa disse Punkter er Pensionskasserne dog mere bundne, som det vil ses af de senere